ANUL VI. - No. 15
1 Iunie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!„

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

I. C. Cătuneanu: Prelaţi de altădată.
I. Banea: Rezultatul invaziei Jidoveşti.
A. Berinde: Ce-a fost la Borşa-Maramureş.
„Debutul d-lui Cuza“. „Dl Cuza şi chestia Carol“.
O.: Dece nu sprijiniţi cooperaţia?
M. A. Irlea: Instrăinarea oraşelor.
Cronicar: Buletinul Anti-Iudeo-Masonic Nr. 5.
Asoc. „Cultul Patriei“ ia poziţie de luptă contra Francmasoneriei.
I. I. Buiu: Prigonirea bisericii creştine în Rusia.
O publicaţie de mult aşteptată — Tribuna cooperaţiei ardelene.
G. Făcăoaru: „Tragedia din Costeşti — Samsarii şi bisericile“
Cooperator: Din cooperaţia ardeleană.
Şt. Peneş: Pentru ziarul „Unirea“ dela Blaj.
Institutul de Surdomuţi—Cluj.
O bună carte de citit — „Lacrimi şi sânge“.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „A R D E A L U L“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VI. — Nr. 15. Cluj, 1 Iunie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Prelaţi de altă dată

In 1884 Papa Leon XIII a adresat enciclica *„Humanum genus“* împotriva Francmasoneriei *„către toţi venerabilii fraţi, Patriarhii, Primaţii, Arhiepiscopii şi Episcopii din lumea catolică aflându-se în graţie şi comuniune cu scaunul apostolic“*.

In numărul de 1 Mai al revistei noastre am reprodus lungi fragmente din acel istoric document, isvorît din îngrijorarea părintească de a se denunţa oficial un rău profund primejdios şi a se lua măsuri necesare de stăvilire.

Astăzi aducem la cunoştinţa cititorilor noştri părţi din epistola pastorală a Episcopului *Fr. Nicolae Iosef Camilli*, către clerul şi credincioşii catolici din Moldova, dată în Iaşi la *1 August 1884*, prin care epistolă, însoţind traducerea în româneşte a enciclicei papale, autorul explică, fără diplomaţie, curajos şi luminos, care este ţinta acţiunii masone şi îndeamnă pe cei greşiţi să apuce calea îndreptării. Dupăce expune străduinţele din trecut ale Bisericii catolice de a face să strălucească lumina adevărului, în contra uneltirilor acelora, cari voesc să distrugă credinţa, continuă în următorii termeni:

Pag. 5.—6. *„Şi astăzi Locţiitorul lui Isus Christos, Leon XIII, legiuitul Urmaş al întâiului Papă Sfântul Petru, face să strălucească lumina adevărului şi să s'audă glasul său puternic, pentru a împrăştia întunerecul şi pentru a nimici rătăcirea, ce o sectă, pe cât de nelegiuită pe atât de vicleană, le lăţeşte în lume, spre răul învederat al indivizilor, al familiilor şi al însăşi societăţilor civile, şi dacă ar fi cu putinţă, chiar pentru adevărata nimicire a Bisericii.*

„Voi aţi înţeles, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, că eu vorbesc despre secta Francmasonilor. *Aceasta a jurat nimicirea Bisericii lui Isus Christos, şi nici nu mai ascunde acest scop, al său, drăcesc. Atâta ne descopere, şi chiar ne dovedesc învederat, prea înţeleptul Pontifice, care povăţueşte şi cârmueşte astăzi Biserica, Papa Leon XIII, în Enciclica sa* Humanum genus *îndreptată de dânsul tuturor Episcopilor din lumea catolică, şi care astăzi v'o împărtăşesc vouă tuturora, cari sunteţi încredinţaţi grijilor mele pastorale.*

„Că într'adevăr Papa a atins *rana cangrenoasă ce chinueşte societatea modernă, ne încredinţează strigătul de durere şi de răzbunare, ce l-a scos în luna lui Maiu din anul acesta, secta francmasonică, prin gura Marelui Orient din Roma, împotriva acestei învăţături solemne a Locţiitorului lui Christos, care o osândeşte* [1]*). Şi, dac'ar fi de trebuinţă, strigătul acesta ne-ar încredinţa că Papa a descoperit scopurile uricioase şi într'adevăr diabolice ale nelegiuitei secte.*

„De aceea înzadar se sileşte astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că Papa a defaimat-o, că nu e adevăr că ea este o societate fără Dumnezeu, duşmană a creştinismului şi într'un chip deosebit, a Bisericii catolice, că nu este adevărat că e vrăjmaşă a ordinei publice, şi resvrătitoare a societăţii civile şi chiar a familiei. Inzadar se sileşte astăzi Francmasoneria să ne facă a crede că ea este un aşezământ filantropic, umanitar, care îngăduieşte toate şi pe toţi, că ea nu caută alta decât cumpănirea datoriilor şi drepturilor obşteşti prin mijlocul egalităţii, fraternităţii şi al libertăţii, că ea nu voeşte alta decât să ajute şi să uşureze nevoile sărmanului popor, scăpându-l de orice tiranie şi superstiţiune, prin mijlocul binefacerii şi al învăţăturii“.

Pag. 7—10. *„Deaceea, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, noi vă împărtăşim astăzi, în mod oficial, Enciclica Humanum genus a Prea Sântului Nostru Părinte Leon XIII, părându-mi numai rău de a nu fi putut face aceasta mai înainte, fiind împedecaţi de S. Vizită Pastorală. Noi dorim ca voi să adânciţi acest document foarte însemnat, în care Papa descopere poporului creştin, şi osândeşte întocmirea şi nelegiutele tendinţe ale Francmasoneriei şi ale tuturor celorlalte secte, ce-i sunt însoţite, şi care în orice chip sunt părtaşe de scopul ei.*

„Cuvântul Locţiitorului lui Isus Christos se aude tocmai la vremea cuvenită, Fraţilor şi Fiilor iubiţi, pentru a aduce la băgare de seamă mintile uşoare, pentru a împrăştia amăgirea lor, pentru a feri pe creştini de primejdia de a cădea în laţurile sectelor, şi mai ales pentru a lua înapoi şi pentru a smulge din mânile vrăjmaşilor Sântei noastre religiuni, pe cei ce le sunt părtaşi fără de voie, pe sufletele slabe, ce ei au ştiut şi au putut să amăgească cu meşteşugirile lor cele iscusite. Şi într'adevăr, câţi slabi creştini n'au fost amăgiţi şi înşelaţi de sectari,cari i-au făcut să creadă că în societatea lor filantropică şi patriotică, în loja francmasonică, se adună numai pentru a se înţelege asupra scopurilor omenoase, pentru a se sfătui asupra mijloacelor, ce trebue să se întrebuinţeze spre a se împotrivi obscurantismului şi superstiţiunii?

„Insă noi ştim ceeace se înţelege astăzi prin toate acestea, astăzi când au eşit la lumină *documente însemnate şi autentice ale sectei. Cuvintele* clerical, ultramontan, obscurantism, superstiţiune, civilizaţiune, progres *ş. c. l., în limba francmasonică şi sectarie nu însemnează alta decât* catolic, urmaş al învăţăturilor Romei Papale, creştinism, religiune dumnezeiască, civilizaţiune păgână, lepădare de Dumnezeu!

[1]) Circulară îndreptată de Marele Orient al Italiei *tuturor marilor puteri ale familiei francmasonice universale*, relativ la ultima Enciclică şi publicată în Maiu 1884. Vezi *Revista della Massoneria italiana*, Organ oficial al Marelui Orient din Roma.

© BCU CLUJ

Aşadară cei amăgiţi, cei înşelaţi să deschidă ochii, şi dacă nu voesc ei să creadă lui Leon XIII, să creadă cel puţin sectei însăşi care într'o instrucţiune tainică scrisă în 1819 spunea deschis: „Scopul nostru din urmă este acela al lui Voltaire şi al revoluţiunii franceze: NIMICIREA PENTRU TOTDEAUNA A CATOLICISMULUI, şi chiar a ideii creştine *care, dacă rămâne în picioare pe dărâmăturile Romei, ne-ar fi o piedică.*[2]). *Această instrucţiune tainică din 1819, este întărită de un decret francmasonic hotărît la Paris, în anul 1879, de adunarea obştească a lojelor franceze, la care se aflau la faţă trimişi francmasonici din orice naţiune. Acel decret zice aşa:*

„Trebue să descreştinăm (să nimicim credinţa creştină) *prin toate mijloacele, dar mai cu seamă sugrumând puţin câte puţin catolicismul", fiecare an prin noui legi împotriva clerului. In opt ani, „mulţumită învăţământului laic* (lumesc) *fără Dumnezeu, vom avea o generaţiune atee* (care tăgăduesţe Dumnezeirea)[3]) *etc., etc." Cu toate acestea, se potrivesc foarte bine Circularele lojei francmasonice* Universo *din 25 Noemvrie 1883 în care (între altele mărturisiri) se spune, că căderea stăpânirii vremelnice a papilor n'a fost decât un mijloc întrebuinţat pentru a ajunge la scopul nimicirii religiunii creştine. Şi să nu credem că aceasta este o idee arătată de o lojă francmasonică particulară, despre a cărei autoritate ne-am putea îndoi, căci întregul Mare Orient din Roma aprobase deja şi-şi însuşise, cu o scrisoare oficială, din 12 Noemvrie 1883, sus numita circulară a lojei Universo*[4]).

Pag. 9—10. *„Cu drept cuvânt, dară, Prea Sântul Părinte Leon XIII şi-a ridicat glasul său apostolic pentru a denunţa şi osândi o sectă, care după însesi documentele sale oficiale, nu suflă decât ură împotriva lui Isus-Christos. Papa şi-a făcut fără îndoială datoria sa prin acest act solemn şi doctrinar, îndeplinindu-şi astfel dumnezeiască misiune de Cap al Bisericii şi de Păstor obştesc al Turmei lui Christos. Noi însă, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, trebue să fim foarte recunoscători lui Leon XIII, pentrucă El a descoperit tuturora scopul uricios al sectei francmasonice. Iar nu trebue să ne mărginim numai la simţirea recunoştinţii, ci cu această simţire trebue să împreunăm şi să potrivim faptele noastre, împlinind datoriile ce ne sunt impuse de însăşi Enciclica Prea Sântului Nostru Părinte.*

„Şi înainte de toate, cum am mai spus-o, trebue să pătrundem pentru a ne folosi de învăţăturile ei cele mântuitoare. Papa a răspândit lumina celei mai strălucite învăţături asupra unui mare număr de rătăciri, al căror lăcaş şi unealtă este secta francmasonică. Papa a numit sistema acestei secte cu numele său cel adevărat, chemând-o Naturalismul. *El a dovedit în cultul naturei, scopul sectar, de a face pe Dumnezeu netrebuincios, şi de a depinde pe oameni să trăiască caşi cum n'ar fi Dumnezeu, şi a arătat care sunt urmările punerii în lucrare a acestui nenorocit principiu, în ordinul moral şi religios, ca şi în ordinul politic şi social. Apoi, ca o neapărată urmare a acestui sistem monstruos, Papa a arătat desăvârşita nerânduială şi prăpastia adâncă, în care se aruncă societăţile, precum şi indivizii, ce se lapădă de Evanghelie, şi îndepărtează dela sine ajutorul binefăcător şi trebuincios al Bisericii. In sfârşit Papa a dovedit că leacul, atâtor şi aşa de mari rele, se găsesc numai în întoarcerea adevărată la principiile credinţii, şi în punerea în lucrare a moralei creştine.*

„Insă nu este de ajuns, Fraţilor şi Fiilor prea iubiţi, să pătrundem adevărurile cuprinse în Enciclica prea Sântului Nostru Părinte, dar trebue să facem din însăşi aceste adevăruri, un obiceiu statornic şi nevătămat al vieţii noastre.

„Aşadar aceia, cari din nenorocire s'ar fi lăsat a fi înşelaţi de frumoasele făgăduinţi ale acesteia; cari, lăsându-se a fi amăgiţi, ar fi crezut să facă un lucru indiferent, adecă nici bun nici rău, supunându-se la nişte legi, ce le păreau nevătămătoare; nu au decât a recunoaşte fără viclenie, că ei s'au înşelat, făcându-se ajutătorii şi adepţii unei secte, ce caută nimicirea celor mai scumpe lor credinţi. Să se grăbească dar a rupe orice legături făţişe sau ascunse, ce-i ţine uniţi cu secta osândită, şi să se încredinţeze că nu este cu putinţă a rămâne nepăsători în această materie; că nu e cu putinţă a fi catolic şi francmason; *că* nu e cu putinţă a face parte în acelaş timp din Biserica lui Isus Christos şi din diabolica sectă a acelora ce voesc a o nimici. *Căci, ce împărtăşire are dreptatea cu fărădelegea? Sau ce unire are Christos cu Belial? Sau ce parte este credinciosului cu cel necredincios? — De aceea nici o privire omenească, nu frica de judecata lumii, nu interesul, nu prieteşugul pot împedeca pe adevăraţii credincioşi de a-şi face datoria, când e vorba de a se desface de un vrăjmaş, ce ameninţă credinţa şi religiunea lor, când e vorba de a opri năvălirea unui păgânism mult mai ruşinos şi mai vinovat decât acela de care ne-a slobozit Evanghelia".*

Opreşte-ţi, onorată faţă bisericească *unită* cu Roma, de unde a pornit lupta ofical declarată contra Francmasoneriei, opreşte-ţi gândul şi mai citeşte odată cu reculegere, scrutându-ţi conştiinţa, ultima frază din acest ultim fragment al epistolei pastorale.

Nu-i aşa că-ţi sfredeleşte sufletul ca o imputare adânc întemeiată? Nu te biciueşte, chemându-te la datoria neglijată, mai ales pe Dta? care te lauzi cu legăturile biseculare cu Roma, către care se îndreaptă toată admiraţia ce se impune oricărui om cult, isvorîtă din prestigiul unui trecut de istorie a civilizaţiei.

Legăturile cu Roma pot desigur constitui un titlu de mândrie; dar mai ales trebue să creeze obligaţia *onest* simţită de a executa cu *onestitate*, adică deplin şi pe faţă în litera şi spiritul lor, conţinutul instrucţiilor venite dela Pontificele Roman, aşa cum dictează datoria de obedienţă către Sfântul Scaun. Exemplul de executare, fără rezerve şi fără reticenţe, adică *onestă*, îl dă *Episcopul Fr. Nicolae Iosef Camilii* în epistola mai sus, fragmentar, citată.

Prilej pentru a-l imita orice preot unit, în frunte bine înţeles cu I. P. S. S. Mitropolitul Blajului, ne aduce din nenorocire vremea tulbure prin care trecem, tulburată tocmai prin efectul uneltirilor Francmasoneriei, astăzi însutit mai puternică decât la 1884.

Aşa fiind, dece tăceţi, înalţi Prelaţi ai Bisericii noastre naţionale, ai Bisericii unite românesti?

Nu se poate ca lumea cultă a Blajului să nu fie la curent cu enormele progrese de o îngrijorătoare distrugere ce ascunde în sine forţa crescândă a Francmasoneriei ocultе, perfide şi vrăjmaşă ireconciliabilă a Credinţei.

Nu se poate presupune să nu fi ajuns în cetatea spirituală a Bla-

---

[2]) cf. *La révolution en face à l'Eglise* par *CRETINEAU-YOLY.*

[3]) cf. *Le secret de la Franc-Maçonerie* par Mgr. *AMAND JOSEPH FAVA.*

[4]) cf. *La Civiltà Cattolica*, Serie XII, Vol. VI, Quad. 816.

© BCU CLUJ

jului cel puţin svonuri, dacă nu cunoştinţe precise, despre lupta de demascare sistematică pe care o duce şi *Înfrăţirea Românească* de ani de zile, şi studenţimea bucureşteană prin *Buletinul Anti-judeo-masonic*, contra sectei scelerate, condusă din umbră de Jidani.

Şi dacă curentul din ţara întregită nu conţine germenii unui îndemn pentru conducerea Bisericii unite, de a lua o atitudine combativă; atunci întreb: oare nici lupta aspră şi tradiţională a Romei, culminând cu enciclica *Humanum genus*, nu constitue un caz de conştiinţă pentru cârma confesională a Blajului?

Prelaţii de altădată aveau simţul obedienţii canonice, aveau conştiinţa curată şi curajul de a lupta contra distrugătorilor religiei creştine.

Ce-a rămas din aceste bunuri Prelaţilor de astăzi?

I. C. CĂTUNEANU.

Rezultatul invaziei*)

In urma acestei necontenite invazii jidoveşti, România a ajuns într'o situaţie destul de periculoasă. Numărul de aproape trei milioane Jidani, cari se găsesc acum în ţară, însemnează tot atâţia duşmani ai noştri.

Duşmănia lor ar putea-o vedea şi aceia care astăzi sunt legaţi la ochi, într'un caz de eventual războiu, mai ales din partea Rușilor. Suferinţa care ne-ar cauza-o bolşevicii ar fi mai mică decât ura răzbunătoare a Jidanilor, care s'ar manifesta prin cele mai groaznice cruzimi şi barbarii, întrate în sângele lor odată cu litera talmudului [1]).

Pe lângă duşmanul extern, am avea unul intern, în număr considerabil; un popor întreg de spioni şi trădători, cari azi ocupă funcţiuni înalte în stat şi în special în armată, unde numărul ofiţerilor Jidani este foarte mare.

Bietul soldat român, care a stat cu pieptul gol, în faţa gloanţelor duşmane, pe Olt, la Mărăşti şi în alte locuri, cum ar lupta acum cu un duşman al neamului în fruntea lui.

Grea situaţie!

Dar nu se termină aici. Inainte de războiul extern iată ce se întâmplă în ţară. Citâm din *„Imperativul momentului istoric"* al dlui prof. Univ. *Ion Găvănescu:*

„Iată o localitate Ichlod, pe valea Someşului, între Cluj şi Gherla. Acum 40 de ani se găsea în Ichlod o singură familie de Evrei.

„La 1915 erau 155 Evrei faţă de 1400 Români. Dela 1915 până la 1925, în zece ani populaţia evreiască a crescut aşa de compactă, încât s'a organizat în viaţa socială proprie, cu rabini, cu ateliere de croitorie şi de tâmplărie, cu şcoale de meserii corespunzătoare. Şi natural, cu cârciume — pentru creştini, pentru „goimi".

„Urmarea politică firească a acestei colonizări sistematice neoprite de nimeni, este că în Ichlod consiliul comunal, e în stăpânirea Evreilor. Iar în capul lui stă, ca notar, un Evreu" [2]).

Dacă ar fi numai la Ichlod! Am arătat însă, că sunt colţuri întregi de ţară, unde nu mai există dominaţie românească.

Dar oraşele! Chişinău, Iaşi, Botoşani, Cernăuţi, etc. putem zice că sunt româneşti? Nu!

Şcoala, care are menirea să formeze o cultură naţională unitară, este ea românească? Cu durere vom răspunde şi aici că NU. Căutaţi orice statistică doriţi, din Bucovina, Maramureş, Moldova, Basarabia şi veţi vedea că numărul Jidanilor şi al streinilor este cu mult mai mare decât al Românilor.

La Universităţi deasemenea numărul streinilor se urcă la 40 la sută, — studenţii români fiind opriţi dela învăţătură, de sărăcie şi taxele mari pe care nu le pot plăti.

Iată situaţia Universităţii din Iaşi pentru ultimii trei ani [3]).

1925—1926

Facultăţii	Total	Creştini	Jidani	Proporţia Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creştini
Drept	1811	1527	284	15,70 %	18
Litere	543	460	83	15,28 „	18
Ştiinţe	975	802	173	17,75 „	21
Medicină	785	496	289	38,09 „	58
Farmacie	514	92	422	82,10 „	458
Total	4628	3377	1251	27,03%	37%

1926—1927

Facultăţii	Total	Creştini	Jidani	Proporţia Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta creştini de
Drept	1907	1598	309	16,20 %	19,33
Litere	623	496	127	20,37 „	25,60
Ştiinţe	1143	978	165	14,44 „	16,87
Medicină	644	346	298	46,27 „	86,12
Farmacie	563	71	492	87,40 „	692,95
Total	4880	3489	1391	28,50%	39,6%

*) Din broşura întitulată *„Invazia Jidovească în România"*, pe care o recomandăm tuturor bunilor Români.

[1]) Vezi: Martiriul Bucovinei Dr. N. Coman.

[2]) In Ardeal şi Bănat sunt în total 1670 notari. — 776 dintre ei sunt Români, iar 894 streini. — N. A.

[3]) După Anuarul Universităţii. In rubrica creştini, intră şi streini creştini.

© BCU CLUJ

1927—1298.

Facultăţi	Total	Creştini	Jidani	Proporţia Jidanilor la N-rul total	Prop. Jidanilor la suta de creştini
Drept	1711	1400	311	18,17 %	22,21
Litere	526	445	81	15,38 „	18,20
Ştiinţe	1350	1114	236	17,47 „	21,18
Medicină	591	324	267	45,17 „	82 40
Farmacie	431	70	361	83,75 „	515,71
Total	4609	3353	1256	27,22 %	37,7 %

Situaţia aceasta nu se găseşte numai la Iaşi. Iată bunăoară la Cernăuţi, în 1928 numai la Facultatea de Drept (licenţă) erau 168 Români şi 254 Jidani fără alţi streini cum ar fi Rutenii.

Nici la Cluj nu este mai bine.

1927—1928 [1]) Univ. din Cluj

Facultăţi	Total	Creştini	Streini	Proporţia streinilor la N-rul total	Prop. streinilor la suta de creştini
Drept	1147	801	346	30,16 %	43,17
Litere	570	420	158	27,33 „	37,61
Ştiinţe	355	291	64	18,02 „	21,99
Medicină	509	390	119	23,37 „	30,51
Farmacie	152	33	119	78,28 „	360,60
Total gen.	2741	1935	806	29,4 %	43,77 %

Cifrele acestea inspiră o legitimă îngrijorare. Mâine, vom fi conduşi numai de streini, deoarece Românii chiar dacă au pregătirea necesară vor rămânea să servească pela Jidani, prin instituţiile şi intreprinderile lor.

Medici, farmacişti ,ingineri, profesori, în curând vor fi numai streini, iar avuţia, sănătatea trecutul şi viitorul nostru va fi în mâinile lor. Rezultatul invaziei îl vedem astăzi ori unde ne aruncăm privirea.

Astăzi, micul purăţ cere să fie scutit de a merge la şcoală Sâmbăta: Jidanii refuză să scrie Sâmbăta; rabinii cer în cor, respectarea Sâmbetei, şi permisiunea de a lucra, de a vinde, de a face comerţ. Dumineca; numărul sinagogelor întrece numărul bisericilor; oraşele noastre se înconjoară în garduri de sârmă; şcolile noastre sunt înstreinate; Biserica zguduită din temelii, se destramă.

Astăzi, Honigman se cheamă Fagure. Bauer îşi zice Ţăranu, Nuhăm Katz, Dobrogeanu; Abramovici — Avram Iancu! Ne fură numele, ne batjocoresc eroii!

In 1900, H. Stewart Chamberlain într'o scrisoare către Români, ne spunea *„băgaţi bine de seamă, că Jidanii să nu ajungă să domine opinia publică prin gazete şi minţile şi inimile prin stăpânirea şcoalei şi a producţiei de librărie"*.

Astăzi presa întreagă aparţine Jidanilor, cari otrăvesc şi omoară zi cu zi sufletul bietului Român care nu ştie pe cine citeşte.

Prin mijlocul ei întreţin la ordinea zilei numai chestiunile care le convin căutând să imprime opiniei publice ideile şi sentimentele lor. Prin presă duc la învrăjbirile dintre popoare căutând să vorbească de rău, să hulească şi să ponegrească pe unele în numele altora. Prin mulţimea revistelor pornografice şi romanelor senzaţionale toate jidovesti aţâtă sentimentele sensuale ale tinerimei aruncând-o în braţele desfrâului şi a necinstei. Incurajază toate imoralităţile în dauna instituţiei familiei şi a ordinei moral stabilite.

La festivităţi naţionale şi în alte ocaziuni când în pioase aduceri aminte sărbătorim eroicile fapte ale vitejilor străbuni în presa care este streină de durerile şi aspiraţiunile noastre se scriu pagini, cari rămân, vorbind despre trecutul şi Domnii noştri în aşa fel încât nu-i mai cunoaştem.

Ne falşifică istoria, ne falşifică trecutul, ne falşifică Neamul!

Astăzi, trădătorii, urmaşi ai lui Iuda, forme rătăcite ale naturii, aceia cari au alimentat rândul dezertorilor la inamic, al dispăruţilor şi al celor morţi de frică, se lăfăiesc pe perne moi de automobil, prin palate somptuoase câştigate prin mişelii şi în toate locurile de frunte. Piepturile lor cari nu meritau decât plumbul unui glonte, la margine de zid. ...poartă decoraţii. Iar ca o ultimă bătae de joc pentru noi şi bunătatea noastră prosteasca, în capitala ţării intregite se ridică, ca o veşnică sfidare monumentul eroilor Jidani, morţi pentru intregirea... Patriei.

Astăzi, oraşele noastre — centrele de civilizaţie şi cultură în mijlocul massei mari de ţărani agricultori — cari, ar trebui să fie avantposturile culturii naţionale româneşti, sunt complect înstreinate. Ele se aseamănă cu *„nişte posturi de colonii implântate în massa omogenă a poporului de baştină, spre a-i sparge coheziunea continuităţii etnice, ele au fost dela încenut si sunt şi azi conştiente de rolul şi situaţiunea lor"*. Intre oraşe şi restul ţării nu găsim cum ar fi firesc acea legătură tainică de unire, primele alimentându-se din rezerva sănătoasă şi românească a satelor.

Jidanii — căci aceştia au ocupat oraşele noastre — s'au interpus între clasa de bază românească si între clasa conducătoare, nimicind burghezia şi înlocuind-o. In evolutia unui popor şi pentru existenta lui aceste clase se impun în mod logic. Instreinarea clasei mijlocii are o dureroasă importanţă prin ruperea legăturii dintre categoriile sociale. Aceasta înseamnă că mâine conducerea ţării va fi streină jidovească — iar cei conduşi — massa poporului — robi streinului.

Astăzi, economiceşte suntem cu totul robiţi de către Jidani. Finanţa este a lor; industria şi comerţul a lor; populaţia românească nevoiaşă este cumpărată împreună cu întreg avutul, de Jidani.

Ei sunt stăpânii tuturor avuţiilor noastre.

Astăzi, după ce Românii din toate provinciile, au dus o viaţă milenară de lupte şi suferinţi pentru realizarea îndrăznetului vis, pentru care nici a gândi nu le era permis altădată şi pentru care au suferit cu toţi închisori, morţi cumplite trageri pe roată, ca Horia şi Cloşca, pentru care s'au jertfit Tudor şi Avram Iancu, ...azi nu mai au loc de veneticii veniţi după războiu aici

[4]) Infrăţirea Românească pentru popor", an. II. No. 13.

© BCU CLUJ

şi pleacă în ţări streine pentru pâine.

Urmaşii lui Dragoş descălecătorul şi Moţii, se prăpădesc văzând cu ochii, în România, *pentru care nimeni n'a luptat mai mult ca ei.*

Astăzi „codrul frate cu Românul", tovarăşul nostru de existenţă şi de luptă, liman de adăpostire în zile de grea urgie, păstrătorul doinelor şi al basmelor noastre scumpe, comoara nepreţuită a neamului românesc, îşi plânge în tăcerea nopţilor ultimile clipe ale vieţii sale. Văjeie şi mugeşte când luciul nemilos al securei duşmanului se înfige în trupul lui şi lacrimi de durere îi udă rădăcinele.

Munţii rămân lipsiţi de îmbrăcămintea lor naturală, şi vânturile aspre îi săgetează până în măruntaie. Peste munţii şi pădurile noastre domnesc ca trei ciocli: *Tischler Mor, Grödel şi Anhauch,* iar bieţii Români ajunşi paznici de noapte şi roboţi, resemnaţi în ultima lor durere, îşi poartă truditele trupuri pe potecile lipsite de umbră cântând:

Munţii noştri, de-aur plini,
Noi tot slugi pela streini...

Astăzi, eroii şi martirii războiului de întregire naţională; aceia care au stat la postul lor de onoare cu mânile pe arme, luptând cu un puternic duşman în faţă, trădarea şi debandada în spate, iar moartea fâlfăindu-şi aripele deasupra lor, pentru a îndeplini un vis de veacuri — România-Mare — aceia umblă cerşind o bucată de pâine. Orfanii şi văduvele ai căror părinţi şi soţi nu s'au mai întors acasă din măcelul botezului de sânge, rămânând să îngraşe cu trupul lor ciuruit de gloanţe pământul strămoşesc, sunt batjocoriţi şi schingiuiţi, priviţi cu desgust şi scârbă de politicianii jidoviţi şi Jidanii cărora le întind mâna pentru ajutor. Doar lacrimile mai sunt ale lor, ca să plângă...

Astăzi, suntem aproape pierduţi. Acesta este strigătul de alarmă. Dacă Dumnezeu, nu se va îndura spre noi, mâna nevăzută care ne pândeşte pela spate, nu mai are decât o singură mişcare de făcut: *Să ne împingă în prăpastia, la marginea căreia ne aflăm.*

Şi gata!

S'a isprăvit cu poporul românesc pe care conducătorii lui neghiobi, l-au dat pradă desmoştenitilor fii ai lui Dumnezeu: *Copiilor trădării.*

ION BANEA
— Iaşi —

Corespondenţă din Borşa-Maramureş.

Ce-a fost la Borşa-Maramureş

Duşmanii naţiunei române fac revoluţie dintr'o adunare doritoare de drepturi.

Toată lumea jidovească şi jidovită, nici până azi, nu s'a cores din păcatul său, arătat de Domnul Hristos că „tatăl lor este diavolul, tatăl minciunii care dela început era mincinos".

Tendinţele francmasonice comuniste, din mişcarea populară Borşană sosită la timp, fac revoluţie...

In ziua de 1 Maiu a. c. a sosit la mine dl student *Dănilă,* care mi-a cerut tot concursul pe care eu ca preot român, la moment, fără nici o rezervă îi l-am oferit. In ziua de 4 Maiu 1930 cu un convoiu considerabil din *Borşa* — Repedea — Şesul Poenii, am şi pornit spre centrul Borşei jidovite. Până în Borşa jidovită, ne-am întărit într'o gloată de *PESTE 10.000 DE ŢĂRANI* şi intelectuali. Aici în grădina decedatului Ion Hojda, omorît de Jidani, s'a ţinut o conferinţă prea frumoasă culturală creştină. Românii auzind adevărul înăbuşit de decenii de ani, au început a se deştepta din amorţeala evreiască, la cuvintele rostite de dl Dănilă. Populaţia română s'a deşteptat. După el a vorbit preotul ortodox dl. *Ion Dumitrescu,* apoi eu.

In cuvântarea mea am arătat lupta Sfântului Gheorghe cu bălaurul; aşa o luptă avem noi cu bălaurul semit, care are mii şi mii de capete. Dar să nu desnădăjduim, ci „sursum corda".

Convoiul impunător, apoi, s'a împrăştiat în linişte.

In ziua de 5 şi 6 Maiu a. c. nu s'a întâmplat nimic remarcabil.

In seara de 6 Maiu a. c., jandarmeria l-a ridicat dintre noi pe dl I. Dumitrescu. L-a voit şi pe dl C. Dănilă şi şi pe mine, însă noi ne-am opus. După aceea a urmat o noapte de groază. Jandarmeria toată noaptea ne-a molestat, pentru a ne aresta.

In ziua de 7 Maiu a. c. după Sfânta Liturgie celebrată de mine, ne-am trezit că biserica greco-catolică din Borşa III, Repedea este asediată de jandarmi şi înconjurată din toate părţile. In decursul Sfintei Liturgii i-am luat jurământul studentului C. Dănilă, că va fi vecinic, bun Român şi luptător până la moarte pentru cauza creştinească română. In biserică jandarmeria din nou ne-a molestat, pentru a ne aresta, la care act poporul s'a opus.

Poporul m'a rugat să fac funcţiuni sacre în trei zile şi trei nopţi; printr-o adresă către mine, ce s'a şi întâmplat.

In ziua de 7 Maiu a. c. s'a început tratative între autorităţi şi între noi. Noi am cerut momentana eliberare a preotului ortodox Ion Dumitrescu, la ce eram îndatoraţi conform jurământului de sânge pe care-l depusărăm toţi trei anterior. După eliberare şi el a luat parte între noi fără să facă vre-o funcţie sacră, ce nu permit aşezămintele canonice ale bisericii catolice.

In ziua de 7 Maiu a. c. am avut tratative între autorităţi şi între noi.

In ziua de 8 Maiu a. c. am avut o mulţime de ţărani în număr de peste 8000.

In ziua de 9 Maiu autorităţile din nou au luat contact cu noi şi ne-am înţeles în ce priveşte punctele împăciuitoare între autorităţi şi noi. A sosit şi armata la faţa locului.

In ziua de 10 Maiu ni s'au luat declaraţii de către dl prim-procuror Chindriş din Sighetul Marmaţiei, apoi s'a făcut Te-Deum de preoţii ortodoxi în tinda bisericii greco-catolice. După Te-Deum eu am rostit o rugăciune şi o cuvântare scurtă. Apoi s'a început serbarea. Tot în aceia zi am plecat la Dorna Vatra cu dl C. Dănilă, soţia mea, dl Dionisie Petrovici, dl casier dela gara Borşa Ion Frani.

In zilele aceste populaţia română adunată în jurul bisericii greco-catolice din Borşa III Repedea — Şesul Poenii, varia dela 5000 oameni la 10.000 şi dacă convoiul pornit depe Valea Izei nu se reţinea locului de jandarmerie şi armată, ar fi fost o mulţime imensă de peste 20.000—25.000 de oameni. Clopotele sunau zi şi noapte, buciumii răsunau pe munţi şi văi zi şi noapte, poporul român se aduna în clipele aceste istorice spre bisericuţa noastră greco-catolică din Borşa III, Repedea, Şesul Poenii pentru a se elibera din jugul evreesc.

Violenţe nu s'a înregistrat nicăiri, ci a preadomnit situaţia, cea mai mare linişte. Ţăranii zic că dela

© BCU CLUJ

popa Lupu alungătorul Tătrilor, până la popa Dumitrescu şi Berinde, luptătorii pentru drepturile creştine, n'a văzut Borşa, aşa zile mari şi de însemnătate istorică, precum aceste trei zile. Am dat cult Sfintei Taine Echaristice, pentru ajutorul lui Dumnezeu, care ne-a înfrăţit pe noi.

Aceste sunt evenimentele istorice ale zilelor din Borşa III Repedea, Şesul Poenii.

Jidanii au numit mişcarea noastră, revoluţie, deşi a fost o adunare pacinică. Rog comunicarea acestor şire, pentru a desminţi ştirile tendenţioase cu nucleu francmasonic-iudaic-comunist.

Primiţi Vă rog deosebitele mele consideraţiuni.

ANDREI BERINDE
preot greco-catolic
— Borşa, Maramureş. —

Din parte-ne felicităm din suflet pe dnii preoţi ai Borşei, de ambele confesiuni româneşti, că înţeleg importanţa zilelor ce trăim, înfrăţinu-se ca adevăraţi Români, fără deosebire de confesiune. Aşa înţelegem noi L. A. N. C., să facă, toţi preoţii noştri, în orice ocaziuni.

L. A. N. C., în Maramureş se va întări formidabil şi va avea sorţi de isbândă. Incepeţi organizarea şi reorganizarea ei pe comune şi judeţ; sunteţi cei mai vizaţi şi ţara va lua pildă, vă va urma şi va contribui la desrobirea voastră, fraţi Maramureşeni.

Voci din presă

Debutul d-lui Cuza în Cameră

Camera, a cunoscut Joi, prin intrarea d-lui prof. A. C. Cuza, o şedinţă de mare curiozitate, foarte firească dealtfel, întrucât, pentru majoritatea deputaţilor, şeful „Ligii creştine" era, până acum, un necunoscut.

Singur guvernul şi-a dat seama de situaţie şi a dovedit o abilitate cusută cu..... ată albă, încredinţând preşedinţia d-lui profesor Andrei, care s'a dovedit, e drept, nespus de abil.

incidentelor dela Tg. Frumos, i-a făcut o intrare, căreia chestiunea incidentelor dela Tg. Frumos, şi-a servit de admirabilă temă.

Poate mai temperat ca altă dată, mai puţin vehement şi fără a risipi prea mulţi „termeni neparlamentari", profesorul ieşan a fost în schimb tot atât de spiritual şi tot atât de prompt în replică.

Tărâtă de orator, de foarte multe ori, incinta a uitat că este guvernamentală, aplaudând frenetic sau făcând haz când era vorba de „Jidani". Şi, dacă n'ar fi fost privirile disperate şi ameninţătoare ale d-lor Vaida şi Madgearu, desigur că naivitatea parlamentarilor noştri ar fi făcut multe pozne şi d. Rang n'ar fi fost izolat în atitudinea sa, reminiscenţă a unui trecut nu prea îndepărtat.

Termenii comunicării d-lui profesor A. C. Cuza, împotriva cărora au protestat d-nii Fagure, profesor Mironescu şi Jumanca, au fost cu o machiavelică eleganţă dezaprobată de d. Petre Andrei, după care Camera a trecut la ordinea de zi".

»D. Cuza şi chestia Carol

In chestia principelui Carol d. deputat Cuza ne-a făcut următoarele declaraţiuni:

Ţin să desmint cu toată indignarea calomnia presei că eu aş fi avut la Roman, în alegeri, sprijinul liberalilor şi că mi-aşi fi dobândit acest sprijin în schimbul unei scrisori insultătoare contra Prinţului Carol. Adevărul este:

Liberalii m'au combătut în alegeri cum dovedeşte manifestul lor şi numărul mare de voturi anulate, şi de abţineri.

In ce priveşte infamia c'aşi fi scris o scrisoare insultătoare la adresa Prinţului Carol, ea se desminte prin constanta mea atitudine conformă cu principiile organizaţiei, pe care o reprezint, de a nu fi atins niciodată problema — pe care o recunosc de mare gravitate — a Prinţului Carol. Când voiu socoti că este necesar să mă pronunţ, mă voiu pronunţa.

*

In ce priveşte atitudinea mea în Parlament, ea este iarăşi determinată de doctrina noastră.

L. A. N. C. stă mai presus de partide şi a refuzat constant de a se amesteca în politica partidelor. Pe noi ne interesează marile probleme naţionale comune şi generale la rezolvirea cărora înţelegem să ne punem munca noastră cinstită împreună cu toţi buni Români. Aşa am făcut în trecut, aşa facem constant şi în viitor".

(„Cuvântul", din 11. V. 1930.)

De ce nu sprijiniţi cooperaţia?

In ziarul „Universul" No. 87 din 16 Aprilie a. c., sub „Ameliorarea rasei animale", s'a scris despre obţinerea unui fond din împrumutul de stabilizare pentru cumpărare de vite de rassă, care să fie distribuite la ţară.

In acest articol s'a arătat că o comisiune însărcinată de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor a cumpărat şi va mai cumpăra tauri de rassă, pentru reproducţie, din Tirol.

In acelaş ziar din 13 Aprilie a. c. s'a scris deasemenea despre îmbunătăţirea rassei vitelor, obţinute de cooperativa de producţie şi consum *„Bologana"* în comuna *Bologa* şi împrejurimi, din judeţul Cluj.

La marele târg de vite din Huedin din ziua de 15 Aprilie a. c., mulţi dintre societarii acestei cooperative au vândut tineri tăuraşi de rassă „Siementhal" şi „Pintzgau", importatorilor de vite de rassă, din Austria, cu preţuri variind între 12—16.000 Lei bucata.

Este oare în interesul economiei noastre naţionale ca vitele noastre de rassă pentru reproducţie să fie exportate pe preţuri mici în Austria şi noi să importăm aceeaş rassă de vite, pe preţuri poate înzecite, din Tirol?

N'ar fi oare mai bine ca Ministerul Agriculturii şi Domeniilor să se adreseze mai întâiu producătorilor noştri, sprijinind astfel începuturile cooperaţiei şi în această direcţie?

Ce rost mai au atunci eforturile ce se fac de cooperative în felul *„Bologanei"*?

Dacă pitorescul Tirolului a atras întotdeauna vizitatori, comisia alcătuită ar fi putut vedea şi în România lucruri frumoase, cu o singură deosebire, că diurna ar fi încasat-o în lei şi totodată ar fi încurajat şi un frumos început al cooperaţiei române.

Este oare un sistem, ca produsele minerale şi animale, obţinute de cooperativa *„Bologna"* să fie boicotate pentru a o lăsa pradă speculei diverşilor samsari?

Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române nu poate intervèni de loc în astfel de cazuri?

O. — Cluj.

© BCU CLUJ

Instrăinarea Oraşelor

După războiu o problemă foarte serioasă s'a impus atenţiunii publicului românesc: problema oraşelor din punct de vedere naţional românesc. Problema acută şi îngrijorătoare, datorită, în provinciile noui alipite, unor stăpâniri vitrege ce aveau interese să o menţină şi accentueze în dauna elementului românesc, şi unei suprapuneri în cursul războiului a unor elemente flotante formate din Jidanii profitori ai stărilor tulburi. La aceştia, după liniştirea mişcărilor pe front, s'au început alte mişcări demografice, în cari samsarii şi necăpătuiţii Jidani făceau unda cea mai mare, în căutarea „noului pământ al făgăduinţii". Natural, ca zestre, noile provincii au adus şi aceşti paraziţi, şi cu ei împreună în oraşe şi populaţie creştină de naţionalitate străină: în Transilvania Unguri, Săcui şi Saşi; în Bucovina, Ruteni şi Germani; în Basarabia, Ruşi, Germani şi Bulgari.

Acum câţiva ani când a apărut cartea *„Protocoalele înţelepţilor Sionului"*, dacă aruncai o privire asupra hărţii populaţiei oraşelor, dată în această carte, vedeai şi ca Român, simţeai gravitatea problemei, căci o teamă legitimă te cuprindea, o grijă înfrigurată pornită nu numai din adâncimile tăinuite ale sufletului, ale conştiinţei de neam şi solidarităţii instinctuale de rasă, ci şi din elaborările cele mai calme şi mai obiective ale judecăţii. Intregul eu individual moral, precum şi toate coardele sufleteşti, ce vibrează la auzul cuvintelor „Român", „Neam", „Naţiune", „Patrie", se cutremurau şi se tulburau, căci în faţă i se prezenta cu litere de foc, ca ţişnind din haosul mondial postbelic, întrebarea: *care este şi va fi soarta oraşelor din România Intregită?*

Astăzi situaţia nu s'a ameliorat, dar pare a se întrevede o soluţie ce au înţeles guvernanţii noştri să-i dea.

In oraşele noastre cele mai multe, populaţia nu este *română* de naştere şi origine etnică, („Români" de cei improvizaţi şi mai adesea făuriţi prin o hârţoagă terfelită ieşită din nişte mâni venale îndemnate de o judecată coruptă, a căror răsplată au fost câteva sutare boţite sau chiar mii de lei, trasmise furiş pela spate, vei găsi destuli). In toate oraşele, însă, misună o populaţie suspectă cu înfăţişare străină, de corbi dornici de pradă, vorbind o limbă stâlcită, cu accente sgâlţâite de jargon, ce supără urechile. Dacă printre această populaţie se găsesc şi creştini, apoi marea ei majoritate sunt samsari jidani recunoscuţi după înfăţişarea lor bărboasă, perciunată şi murdară sau prin pistrui şi măsurile proeminente ca botul de tapir şi coroiste, lăsate de D-zeu ca stigmate distincte a bicisniciei lor. Sunt foarte multe oraşe în cari străinii (şi în special Jidanii) sunt două treimi din totalul locuitorilor şi chiar mai mulţi; cum este Chişinăul, Sighetul. Oradea, Cluj şi chiar Bucureştii în cari Jidanii sunt de 70%—80% şi chiar 90%. După 11 ani dela unire ar fi foarte interesantă, şi chiar se impune o statistică riguroasă şi reală, ceeace oficialităţile noastre n'au fost capabile să facă dela unire încoace.

Din nenorocire guvernele părândate la cârma ţării nu au putut şi nu au vrut să înţeleagă această înstrăinare a oraşelor. (Pentru convingere de această înstrăinare, citiţi numai firmele şi reclamele făcute în limbi străine şi chiar în idiş). Orbite de patima intereselor de partid n'au urmărit decât mirajul unei popularităţi superficiale, şi căpătuiala indivizilor politici „pentru a asigura temeliile existenţei partidului", şubrede caşi concepţiile şi mijloacele pe cari se sprijină. Celor ce au dat şi dau alarma li s'a răspuns prin forţa brutală a poliţiei, şarjele, baionetele şi paturile de puşti ale armatei şi jandarmeriei, apoi prin ameninţări, închisori, procese, precum şi suprimarea anticonstituţională a publicaţiunilor de acest soiu, când numai puteau.

Prin aceste măsuri nu s'a înlăturat criza aceasta de Românism la oraşe; aspectul străin n'a fost schimbat, din contră li s'a asigurat străinilor posibilitatea de a-şi desfăşura activitatea subsersivă în dauna intereselor româneşti. Aşa încât nu e de mirare că prin recentele alegeri comunale problema a ajuns de o gravitate excepţională, datorită unei legi nesăbuite şi unui politicianism deşănţat şi pe care vom vedea îndată cum au înţeles partidele politice să o soluţioneze.

Mai întâiu să vedem şi alţi factori care au contribuit la înstrăinarea oraşelor, datorită venalităţii guvernelor şi anume: invazia postbelică, continuă, a Jidanilor, care nu numai că n'a fost stăvilită, ci chiar promovată prin tolerarea conştiinţelor de căpătuială şi rea credinţă, în lungul liniilor de frontieră. Această invazie s'a făcut mai ales prin părţile E. şi NE. ale ţării, prin Basarabia, Bucovina, Moldova şi Maramureşul. Oraşele din aceste regiuni pe lângă populaţia stabilă străină, mai au şi o numeroasă populaţie flotantă, a cărei proporţie se urcă dela o treime la jumătate. Dar să lăsăm să vorbească datele statistice oficiale ale *„Dicţionarului statistic al Basarabiei"* din 1923, aşa: *Chişinăul* la o populaţie fixă de 133.000, are o populaţie flotantă de 66.500; *Soroca* la o pop. fixă de 27.800, are o pop. flotantă de 13.500; *Ismail* la o pop. fixă de 37.000, are o populaţie flotantă de 14.800; *Vâlcov* la o pop. fixă de 6.176, are o pop. flotantă de 5000; această populaţie „nu e compusă din Români transilvaneni, *ci numai Evrei* rusificaţi, Ucrainieni şi Ruşi din regiunile îndepărtate ale Rusiei sovietice [1]), ale Poloniei şi Galiţiei, populaţie ce dă mare parte din „escrocii internaţionali, comunişti, anarhişti şi criminali" [2]).

Bilanţul după 7 ani dela acea dată (11 dela unire), este şi mai tragic, căci prin invazia continuă a Jidanilor indezirabili s'au înmulţit gurile flămânde, braţele cari reclamă de lucru şi mai ales speculanţii cari exploatează munca altora, munca masselor.

Iar braţele de muncă indigene, Românii, îi exportăm pentru a-şi căuta bucătura de pâne, în timp ce din produsele muncii româneşti hrănim o droaie de Jidani, paraziţi.

Prin sistemele de toleranţă şi chiar sprijinuire a străinilor din partea guvernanţilor, prin autorităţile lor locale, chiar cu încălcarea drepturilor de prioritate a Românilor şi cu nesocotirea intereselor naţionale, a dus la tendinţa de afirmare şi chiar de a abţine supremaţia elementului minoritar. Pentru o mai sigură reuşită s'au coalizat minorităţile între ele. Partidele politice româneşti în loc de a se uni şi ele, au încheiat pacte ruşinoase şi trădătoare, a intereselor neamului, cu minoritarii şi mai ales cu Jidanii. Aceştia tratau cu îndrăzneală şi mândrie pe politicianii cari fără demnitate se pretau la astfel de „oferte" şi „carteluri electorale". Dar obrazul de politician e gros, nu creapă de ruşine, se pretează la orice.

---

[1]) „Universul" din 17 Martie 1930.
[2]) „Universul" cu aceeaş dată.

© BCU CLUJ

Gândiţi-vă la câte concesiuni şi promisiuni li s'au acordat Jidanilor, Ungurilor şi Ruşilor, la recentele alegeri comunale; cum se luau partidele politice la întrecare în a câştiga inima Jidanilor, a comuniştilor şi socialiştilor, numai să nu facă vre-o concesiune partidului adversar.

La *Iaşi* încheie cartel cu Jidanii liberalii; cartel despre care oficiosul lor „Viitorul" zice: *„nădăjduim că prin alegerea PRIETENILOR noştri evrei se va face un pas înainte pe tărâmul INFRĂŢIRII atât de necesare în oraşul care a fost mult timp bântuit de agitaţii cuziste"* [3]).

La *Cluj* cartelul cu Jidanii şi Ungurii l-au încheiat naţional-ţărănişti şi l-au trâmbiţat ca pe un panoceu salvator al crizei de Românism la oraşe.

Aceste sunt oraşe culturale, centre universitare, focare naţionale, capitale de provincii, sedii a comitetelor regionale a partidelor politice şi reşedinţe ale inconştienţei politice naţionale mai mult ca orice.

La *Chişinău* guvernul pe lista s'a ales 11 Jidani, iar 13 au fost aleşi pe lista jidovească, aşa că în total sunt *24 Jidani* şi *12 Români*. La *Oradea* au fost aleşi *24 Jidani şi Unguri, iar Români 8*, dintre jidani şi unguri 9 sunt comunişti. La *Sighet* sunt *16 Jidani, 8 Unguri* şi *8 Români*. La fel în aproape toate oraşele în noile consilii comunale intră o mulţime de străini şi mai ales Jidani.

Gândeşte-te *Române!* pentru ce s'a deslănţuit atâta ură, a curs ploaia de invective şi venin, au făcut spume la gură politicianii lăudând ortacii jidani, în loc să fi dat mâna frăţeşte pe deasupra cadrelor şi patimilor politice pentru a asigura predominanţa elementului românesc. *Cum vor fi reprezentate şi sprijinite de aceste consilii comunale jidano-maghiaro-ruse, interesele naţionale româneşti?* Iată câteva dovezi: In procesele verbale ale Camerei de comerţ din *Chişinău*, jidanul Grobdruck E., a cerut să se intervină pe lângă autorităţi *„ca să fie interzise cântecele naţionale româneşti, care jicnesc populaţia"* [4]), desigur jidovească; Jidanul Rosenblatt S. a cerut acestei Camere *„să se opună la înfiinţarea unei noi facultăţi la Chişinău şi desfiinţarea actualei facultăţi de teologie a cărei studenţi îi califică de bandiţi"* [4]). La intervenţia lor nici nu s'au dat milioanele promise pentru biblioteca teologiei; Jidanul Allen Ghendrich a cerut *„să se înceapă lupta în contra generalului Dragu, comandantul Corpului III de armată"*, fiindcă e Român integru şi vede pericolul jidovesc şi „a propus să se recurgă la violenţe" [4]). Desigur că instituţiunile româneşti vor fi împiedecate de către aceste consilii de a lucra, li se vor face mizerii, vor fi puse după uşă, vor fi *subordonate intereselor şi instituţiilor străine şi duşmane nouă*. Căci dacă Jidanul Zipştein, senator basarabean guvernamental, a promis *„desfiinţarea siguranţei şi jandarmeriei şi libertatea deplină a organizaţiilor revoluţionare muncitoreşti"* [5]), desigur Jidanii din consiliile comunale le vor da ajutoare oficiale şi le vor ocroti. Din fericire mai există o conştientă naţională, căci declaraţiile lui Zipştein au produs indignarea ţăranilor basarabeni.

Observaţi, gândiţi şi judecaţi pe ce mâni încape gospodăria oraşelor. E opera francmasoneriei jidoveşti disolvante, care lucră prin mâna nefastă şi mentalitatea inconştientă a politicianilor desmăţaţi. Astăzi ridică Jidanii capul obraznic şi pretind supremaţie asupra oraşelor, mâine în baza concesiunilor făcute astăzi, vor cere supremaţie asupra regiunilor şi provinciilor.

Române! nu uita că în România vreau Jidanii să înfiinţeze Noua Palestină europeană! Şi dacă politicianii înţeleg astfel să rezolve problema jidovească şi înstrăinarea oraşelor, să le fie de cap! TU VEGHEAZĂ, CĂCI ZIUA RĂFUIELII SE APROPIE ATÂT CU INAINCONŞTIENŢI! INCONŞTIERŢI!

M. IRLEA
— Cluj. —

[3]) Reprodus de „Patria", 11 Martie 1930.

[4]) „Universul" citat.

[5]) „Universul", 13 Martie a. c.

Buletinul Anti-Judeo Masonic No. 5.

Apărut la 1 Maiu 1930:

Christos a Inviat! e titlul primului articol — în care ni se povesteşte cum Jidanii din Rusia —, cu ocazia unei mari adunări poporale, aranjată pentru a batjocuri Biserica şi învăţătura creştină, au adus o icoană a Mântuitorului Christos. — Un copil a fost pus să scoată ochii icoanei, apoi s'o murdărească. — Un muncitor din mulţime chemat la tribună să facă acelaş lucru cu icoana, a strigat din toată puterea:

„Tovarăşi, Christos a înviat"!

Acest strigăt a cutremurat întreaga adunare, şi i-a trezit conştiinţa creştinească!

„Bravo Domnilor" e titlul articolului următor semnat de cunoscutul luptător dl Dr. *Vasile Trifu*, în care ne arată, că autorii atacului ruşinos, contra invalizilor, orfanilor şi văduvelor de războiu şi apoi contra studenţilor creştini, sunt tot acei ticăloşi care în decursul războiului, batjocoreau, pălmuiau şi jefuiau pe cei neputincioşi, femei şi bătrâni rămaşi la vetre, aruncau din spitale pe cei „nenostimi" şi-i trimeteau la front; iar după războiu condamnau pe foştii prisonieri români — *„şi achitau cu zâmbete amicale, pe toţi trădătorii jidani şi masoni"*.

Păcat că dl Dr. *Trifu* nu ilustrează cu nume de persoane cele povestite. Credem că aceste nume nu-i lipsesc. Ştim că adevărul ustură, dar tocmai pentru aceia trebue spus cu tărie, pentru ca cei de omenie, să se ferească de ticăloşi şi de păcătoşi.

Francmasoneria în Ţara Românească, după războiu, de dl *Prof. Dr. N. Paulescu*, este al treilea articol, care ne înşirue cu date precise desvoltarea acestei organizaţii jidoveşti pe pământul scumpei noastre ţări. Păcat că nu ni se spune numele venerabililor dela lojile *„Aurora"* şi *„Traian"* din Braşov, *„Dacia Felix"* şi *„Infrăţirea Neamului"* din Cluj; *„Pax"* din Timişoara şi *„Tziculia"* din St. George.

In articolul *11 Aprilie 1930* dl *Ion Romanaţeanu* ne povesteşte, că autorii actului miselesc contra invalizilor, orfanilor şi văduvelor din războiu; dnii Dr. *Vaida-Voevod*, ministru de interne, Dr. *Voicu Niţescu* şi *Col. Călătorescu* din jandarmerie *sunt toţi francmasoni*, deci unelte supuse ale jidanilor.

E mare păcat, că autorul acestui articol, nu ne comunică numele foştilor şi actualilor miniştri care

© BCU CLUJ

au luat parte la inaugurarea lojei masonice zisă „*națională*“ din str. Câmpineanu No. 51, săvârșită în ziua de tristă amintire *11 Aprilie 1930*.

Dle Romanațeanu, pentru ce ești atât de egoist și păstrezi numai pentru dta numele participanților la inaugurarea lojei zise „*națională*“?

Din articolul: *Sub Semnul Triunghiului*“ (anexele Francmasoneriei) aflăm că următoarele societăți sunt creațiuni sociale prin care francmasoneria lucrează împotriva neamului, a țării și a credinței noastre:

A. C. T. (Asociația Creștină a Tinerilor).

A. C. F. (Asociația Creștină a Femeilor sau „Triunghiul Albastru“).

F. A. S. C. R. (Federația Asociațiilor Studențești Creștine din România).

O. D. A. S. (Opera de Ajutorare studențească). „*Cercetășia*“. „*Liga Drepturilor Omului*“ „*Rotary Club*“, „*Asociațiunea Română pentru uniunea Pan-Europeană*“, „*Societătile Teosofice*“.

C. F. S. R. (Cooperarea forțelor Sociale din România).

A. P. R. (Asociația Publicistilor din România). „*Soc. de Radiofuziune*“.

Loiile „*B'nai B'rith*“ au creat următoarele societăți:

„*Uniunea Evreilor Români*“, *Universitatea populară U. E. R.*“

„*Universitătile Libere*“.

Afară de aceste asociațiuni înființate de francmasoni — cu scopurile lor de distrugere socială, economică și politică — Jidanii și-au trimes uneltele lor ticăloase și ascunse sub numele de masoni, în asociațiunile pur românești cum sunt:

Liga Culturală, de sub presidentia dlui *N. Iorga* profesor universitar și în *Cultul Patriei* de sub presidentia dlui *Marin Ștefănescu*, tot profesor universitar.

In articolul următor cu titlul „*Afară cu banda de Francmasoni din „Cultul Patriei*“ dl *Daniel Cristescu*, îndurerat de cele ce se petrec în sânul acestei societăți patriotice ne povestește următoarele:

„*Cultul Patriei*“ a aranjat la Ateneu o mare întrunire publică pentru a protesta contra comunistilor, fără să se spună un cuvânt despre Jidani, cari sunt autorii morali și materiali ai comunismului. Președintelui Uniunii Studenților Creștini, numai condiționat i s'a dat cuvântul: „*să nu pomenească nimic despre evrei*“; iar dlui *Andrei Ionescu*, președintele centrului studențesc București, nu i s'a dat cuvântul. Autorul constată, că de astădată uneltele jidanilor, francmasonii pătrunși în „*Cultul Patriei*“ anume: *M. Negru*, Dr. *Parhon*, Comandorul *Păiș*, *Fundățeanu*, *Armand Iliescu*, *Vasile Militaru* Cmdr. *Negulescu*, *Vasilescu-Valjan*, *Castrișanu* și ceilalți, au biruit simțămintele curate ale președintelui, dl *Marin Stefănescu*, oprind demascarea originei comunismului — și a susținătorilor acestei mișcări anarhice.

Dl *Cristescu* somează energic și cu tot dreptul, pe dl *Marin Ștefănescu* să curețe asociația patriotică ce presidează „Cultul Patriei“ de francmasonii numiți. (Ne asociem și noi acestei Somații N. A.).

PREȘIDENȚIA ȘI FRĂNCMASONERIA

Secretarul general al Președinției Consiliului de Miniștri e francmason, și în aceiaș Loje cu comunistul Costa-Foru, așa este întitulat articolul semnat de *Cr. Boldur*.

Și anume dl *Mihail Vlahide* secretarul general al Președinției Consiliului de Miniștri, deci mâna dreaptă a dlui Dr. *Iuliu Maniu*, prim-ministru, este membru al Lojei No. 3 aparținând „Marelui *Orient*“ alăturea de 34 Jidani, de comunistul *Costa-Foru* și de unul necunoscut.

Să ne mai mirăm de ce Jidanii cunosc toate secretele de stat, de ce Jidanii au așa de mare trecere la Ministere, și de ce întâlnim la Președintie funcționari jidani...?

Notele dlui Dr. V. Trifu Docent universitar și *Informațiunile* Biroului de Cercetări sunt tot atâtea comori de știri prețioase.

Cronicar.

Asociația Cultul Patriei ia poziție de luptă contra Francmasoneriei.

Reproducem mai jos moțiunea rostită în adunarea ținută la Cluj în ziua de 11 Maiu 1930, în localul Teatrului național:

„*La marea Adunare Națională a asociației „Cultul Patriei*“, *care a avut loc la Teatrul Național din Cluj, Duminecă 11 Mai 1930 orele 11 și 30 dim., s'au constatat și s'au hotărît următoarele.*

Asociația „Cultul Patriei“ *și-a luat ființă din conștiința că poporul român are o înaltă misiune printre celelalte popoare, afirmându-și personalitatea printre celelalte neamuri, apărând civilizația împotriva barbariei la porțile orientului.*

Astfel asociația „Cultul Patriei“ *și-a propus să desvolte această conștiință în fiecare din fiii României, ridicând sentimentul patriotic până la înălțimea cultului.*

Iar noi, membrii acestei mari Adunări Naționale împărtășim aceste principii. Și, cunoscând primejdiile ce ne amenință neamul din afară, precum și văzând curentele disolvante din lăuntru, cerem:

1. Unirea sufletească a tuturor bunilor români, și unirea sacră a acelora dintre ei cari au un cuvânt hotărîtor în viata obștească. Să se strângă în jurul tronului și al așezămintelor constituționale, pentru ca să apere patria, să desăvârșiască idealul nostru național, să pună capăt cu o zi mai de vreme mizeriei materiale și morale în care se zbate țara.

2. Oricare ar fi guvernul, să se introducă neîntârziat un regim de înaltă și constantă guvernare patriotică, de dreptate, de cinste, de demnitate națională, de morală, vigilență la hotare și în lăuntru, fără să se uite, nici o clipă soarta fraților români rămași în afară de hotare. Să răspândim cultura la toți românii, în conformitate cu progresul, dar și sprijiniți de tradiție.

3 Să ne făurim o puternică armată română națională, care să ne apere în mersul către împlinirea civilizatoare a idealului nostru național. Să fie deci armata noastră grabnic înzestrată, material și moral, și să se elimine din rândurile combatanților elementele streine cari nu prezintă garanție de credință față de statul național român.

Și aceleași considerațiuni trebue să primeze în întreaga administrație.

4. România fiind o țară întemeiată pe libertate în cadrele ordinei de stat național, să se înlăture toate organizațiile cari vin în contradicție cu idea de stat național român. Să se suprime curentele fățișe sau ocult cari duc la destrămarea patriei, cum sunt iredentis-

© BCU CLUJ

mul, bolşevismul, demagogia, MASONERIA şi regionalismul, incompatibile cu jurământul faţă de Rege şi Constituţia ţării. Se repudiază orice pact cu asemenea curente sau organizaţii.

5. Să se stăvilească infiltrarea continuă a streinilor şi a trădătorilor, în economia şi conducerea naţională. Să se revizuiască situaţia imigraţilor, luându-se măsurile necesare dictate de siguranţa statului.

6. Să se romanizeze, colonizându-se, oraşele şi satele năpădite de streini, imobilizându-se loturile de împroprietărire. Iar opera de expropriere să se desăvârşească.

7. Să se asaneze viaţa economică a ţării printr'un echilibru naţional sănătos între agricultură industrie şi comerţ. Să se înlăture intermediarii prin întărirea acţiunii cooperatiste.

8. Să se asaneze finanţele prin severe economii, limitarea legală a dobânzilor, revizuirea şi impunerea tuturor averilor câştigate după războiu. Să se facă o grabnică politică de stat pentru a se pune capăt mizeriei din regiunile în suferinţă, cum sunt Maramureşul şi ţara Moţilor.

10. Să fie stigmatizaţi aceia cari nu şi-au făcut datoria către Patrie şi Naţiunea Română. Să li se acorde un trai omenesc invalizilor, orfanilor şi văduvelor de războiu, efectându-li-se lor în plus şi echivalentul pensiilor acordate pe nedrept funcţionarilor streini cari au refuzat jurământul faţă de statul român. Să li se dea invalizilor, orfanilor şi văduvelor de războiu, toate satisfacţiile pentru nedreptăţile vechi şi pentru jicnirile înjosirile la cari au fost supuşi de curând în ziua de doliu din 11 Aprilie 1930. Să se restabilească valorile pentru consolidarea şi propăşirea patriei noastre române.

11 Să se facă educaţia poporului în sensul de a nu se mai necinsti cu atâta uşurinţă şi puţină cei înclinaţi idealului, şi de a nu se proslăvi speculatorii de ideal. Să dobândim deprinderea chibzuinţii mature în judecată.

12. Şi, în sfârşit, necontenit, mai ales în clipele istorice actuale să ne fie marea noastră grije aceea de a întări unirea. Să nu mai fie regăţean şi ardelean, ci să fim noi toţi românii una!"

Este evidentă asemănarea celor cuprinse în moţiune, cu programa de guvernare a L. A. N. C., ceeace dencţtă încăodată temeinicia solidă a doctrinei L. A. N. C.

Prigonirea bisericii creştine în Rusia

Nu poţi deschide un ziar sau o revistă, fără să nu afli ceva ştiri de peste Nistru. S'a scris şi se scrie încontinuu, despre teroarea ce o exercită bolşevicii, asupra bisericii creştine din Rusia, asupra slujitorilor ei şi asupra tuturor celor ce au îndrăzneala de a se numi măcar creştini.

Intr'adevăr, înainte de Crăciunul anului 1929, a izbucnit cu o furie bestială atacul contra lui Dumnezeu şi a bisericii Sale. Şi era foarte uşor să se declare războiu lui Dumnezeu, căci totul era pregătit de mai înainte. In *„A.B.C.-ul Comunismului"*, alcătuit de Buharin şi Preabrajenski stă scris: *Religia şi comunismul sunt incompatibile tot aşa de mult în teorie ca şi în practică"*, iar pentru ca să pună în practică acest principiu al incompatibilităţii religiei creştine şi a comunismului, au înfiinţat un ziar oficial , pe care l-au intitulat: *„FĂRĂ DUMNEZEU"*.

Prin acest ziar, s'a deschis lupta. La început calomniile au fost preferite. *Lunacerski*, Comisar al instrucţiunii publice în unul din primele numere ale acestui ziar — cam prin 1924 — a spus într'un *manifest: „Am terminat cu regii pământului; să ne ocupăm acum cu regii cerului. Eu doresc din tot sufletul ziarului „Fără Dumnezeu" succes deplin, în lupta contra imaginei desgustătoare a lui Dumnezeu care a cauzat un rău aşa de diabolic întregii umanităţi în lungul istoriei sale"*.

Totul se deslănţue cu o furie grozavă distrugând tot ce este nobil, tot ce este dumnezeesc la poporul pravoslavnic rus. Au închis bisericile, iar gloanţele nu sunt cruţate pentru toţi cei cari îndrăznesc să înalţe o rugăciune către Atotputernicul Dumnezeu sau să-şi facă semnul Sfintei Cruci. Mai mult, bisericile sboară în aer — cazul Mănăstirei Simonow, un monument de cultură vechiu şi preţios — iar credincioşii, preoţii, episcopii şi mitropoliţii ce mărturisesc credinţă în Dumnezeu, sunt închişi.

Dintr'o revistă reţin următoarele: *„In vremea din urmă au fost omorâţi 11 episcopi, 1500 preoţi, 7000 călugări şi călugăriţe, 120 ofiţeri, 270 soldaţi marinari şi peste 12.000 de ţărani cari şi-au mărturisit pe faţă credinţa în Dumnezeu"*.

Au reînviat timpurile de barbarie dela începutul erei creştine, când împăraţii păgâni, martori la cuceririle ce făcea noua religie, au început persecuţiile acelea grozave, în care au căzut jertfă pentru triumful cuvântului lui Dumnezeu, o mulţime de fiinţe.

In faţa acestor acte de barbarie şi vandalism, reînviate azi în secolul luminei în Rusia, ţările înconjurătoare au ridicat glasul lor de protest, făcând rugăciuni speciale, pentru noii mucenici şi cerând, în acelaş timp, conducătorilor bolşevicilor să înceteze. S'a început şi la noi o propagandă anti-comunistă de demonstraţii publice contra acelor ce calcă în picioare drepturile credincioşilor de a se închina lui Dumnezeu, distrugând fără milă şi cruţare biserica sorâ.

Dar cu toate aceste proteste ridicate din toate părţile, conducătorii Sovietelor, nu se abat dela cărarea ce şi-au croit, ci merg înainte. Nimeni nu-i poate opri. Ei continuă opera de distrugere a tot ce este sfânt. Libertatea conştiinţei e nesocotită şi călcată.

De opera aceasta de distrugere nu sunt străini nici Jidanii. Au contribuit şi contribue mereu la acest trist proces. Căci, dacă au ridicat proteste bisericile creştine din toate părţile, cei ce se închină lui Moisi, tac. Ei care totdeauna se dau, prin *„anumita lor presă"*, drept apărători ai *„drepturilor omului"*, ei care atunci când un grup de studenţi creştini fiind provocaţi, au răspuns în mod violent, au ţipat peste graniţe, că se nesocoteste dreptul lor, azi tac. Şi e semnificativă tăcerea lor. Cum să îndrăznească să atace actele de barbarie ale bolşevicilor, când ştiu destul de bine că fraţi de ai lor contribue la ceastă operă de distrugere a tot ce aparţine *goim-ilor?*

Jidanii din Rusia, e clar, ei se bucură de anumite binefaceri din partea conducătorilor. Ei nu sufere la fel cu poporul pravoslavnic. Ei chiar dacă sunt prinşi şi închişi, apoi aceasta numai de formă. Intr'un ziar aflu redat următorul caz destul de grăitor: *„Senatorul american Borah fără aprobarea guvernului a trimis o telegramă lui Litvinov, cerând lămurire privitor la deţinerea alor 14 rabini din Minsk. Şi Litvinov care a înjurat cu furie pe Papa pentru intervenţia sa, a răspun foarte cordial senatorului american, liniştindu-l, că din cei 14 rabini, 11 sunt deja liberi şi nici celorlalţi nu li se va întâmpla nimic"*.

© BCU CLUJ

Așa s'a întâmplat cu Jidanii, pe când cu creștinii?..... Zilnic ucid din ei destul de mulți. Aceștia nu-l interesează nici pe senatorul Borah și nici pe Litvinov. Să moară toți, iar Izraelul să-și poată întinde stăpânirea!

In astfel de împrejurări, ar fi bine, și mai mult, a sosit timpul, ca statele înconjurătoare să privească mai serios această operă a bolșevicilor, alimentată de mărinimia „procurorilor umanității", și să încerce a stavili tendința lor de expansiune, căci dealtfel nu peste mult timp ne vom trezi, că pe când în Apus, pela diferitele conferințe pacifiste, în jurul Ligii Națiunilor, se alcătuesc diferite pacte pentru asigurarea păcii universale, din Răsărit, molima bolșevismului se va întinde și în apus, cucerind tot mai mult teren, înlăturând religia creștină, distrugând ordinea cea bună ce domnește, și introducând peste tot desordine și întunerec.

Să nu se uite, că în desordine și în întunerec, totdeauna s'au sevârșit, și se vor săvârși lucruri îngrozitoare ....

I. I. BUIU
— Mureș. —

O publicație de mult așteptată.

Primind la redacție primul număr al valoroasei reviste, *Tribuna Cooperației Ardelene*, condusă de Dl. *Victor Jinga*, profesor la Academia Comercială din Cluj, ne facem o deosebită plăcere să o salutăm cu bucurie și încredere, ca pe o armă tăioasă, care va contribui să lumineze lumea românească asupra adevărului: că *isbânda* cooperatistă, scoțând pe intermediari din viața economică, loveste în primul rând în parazitismul Jidovesc. Când zic isbândă cooperatistă, nu înțeleg teoria frumoasă, Domnule coleg Jinga, *CI FAPTE*, care să împuținezе negustorii Jidani înlocuindu-i cu Români, pricepuți, cumpătați și stăruitori cum sunt *Mărginenii*. Ar trebui ca în numerile viitoare ale Revistei să vă ocupați, domnule director, de problema ajutorării *în massă* a românilor Margineni spre a se așeza ca negustori în regiunile de Nord ale Ardealului, unde cu aptitudinea lor comercială, ar isbuti să scoată pe Jidani din pâine.

Așteptând dela nouă revista îndrumăr precise spre fapte și săvârșiri de fapte, îi dorim voe bună, spor și noroc.

I. C. C.

Făclia de Paști

„Tragedia din Costești — Samsarii și bisericile"

Sunt titlurile scrise cu litere groase de tipar, în ediție specială a ziarului *„Universul"*, apărută în prima zi de Paști.

Acest răvaș, a fost sortit să ne umple sufletul de durere, tocmai în prima zi de Paști, — zi de reculegere sufletească — și de creștinească veselie. In prima pagină, foaia-specială, ne descrie înfiorătoarea tragedie, a celor 104 credincioși, bărbați, femei și copii, arși de vii sub dărâmăturile arzânde ale bisericii depe malurile Teleormanului, din *Costești-Argeș!*

Întâmplarea semnificativă, face ca tocmai în aceeaș ediție specială, pe pag. următoare, să fie scrise cu aceleași litere groase și negre titlurile:

„Fraude cu codrii Ciucului", *„Samsarii și bisericile"*... *„Urgie și trafic"*...

Sub toate aceste titluri, stă scris cu acelaș tipar și cerneală, apocalipsul imoralității noastre politice.

Să confruntăm pentru evidență, două pasagii depe o pagină și alta.

In pag. I-a:

— *„Femei înebunite, strângând copiii la piept, soți care căutau să-și apere de flăcările ucigătoare soția și copiii și toate acestea mute, de o mutenie de mormânt, fiindcă fumul amețitor și înăbușitor, luase graiul acelora care se zvârcoleau în spasmuri"*.

In pag. II-a:

— *„Inculpatul* (Vornicu) *pretinde că — potrivit sugestiei d-lui Dobrescu — a pretins petiționarului„ drept preț al traficului 300 mii lei"*.

...*„In Ardeal ca și în vechiul Regat au rămas prisosuri de terenuri — de muncă sau împădurite, — ce pot fi cedate, după pofta atotputernicilor, pe sprânceană.*

„Cel mai rodnic câmp de pradă!

„Gloata ROSENFELZILOR s'a năpustit într'acolo. A aflat trupuri falnice de codri în Ciuc și Făgăraș. A trezit pofte celor slabi de îngeri.

„Și a îndemnat mai ales pe parohii bisericilor sărace de prin împrejurimi să-și împroprietărească parohiile!"

Războiul cel mare a trecut ca o vijelie, desrădăcinând sufletele și întunecând conștiințele celor care au supraviețuit infernului ucigător și au moștenit gloria, celor sacrificați pe altarul Patriei.

Zece ani împliniți, de când gurele de tun au amuțit definitiv, iar cei scăpați cu viață, s'au reîntors la vetrele lor. O noapte de odihnă în patul comod și cald; o zi de viață liberă și în siguranță, și totul s'a uitat. Vrajba, ura, ambiția, trufia și dorul de a parveni, prin orice mijloace, a încoltit în fiecare.

Războiul se continuă între frați, până și sub acoperișul bisericii.

In capela dela Costești, de zeci de ani, s'au sărbătorit Sf. Paști!

Aceleași coroane au împodobit capela. Aceiași credincioși au sărbătorit cu făcliile în mână, supremul sacrificiu al omului, pentru om!

Puterea divină, a ocrotit pe credincioși.

Azi aceeaș putere divină, a hotărît ca semnul pierzării prin noi înșine, să fie, dintre credincioșii sfintei capele dela Argeș.

Slavă ție Doamne! Căci jertfa ți-ai ales-o dintre cei cu sufletele curate, care nu te-au dat încă uitării.

...Primește Doamne sufletele lor, în Impărăția ta cerească și ne îndreaptă, nouă celor rămași, pașii pe calea adevărului.

Mânia lui D-zeu, nu este destul de mare, pentru nelegiuirile noastre.

—...și jertfa este întotdeauna: a celor buni și aleși!

Azi?!... Vremea samsarilor, a zarafilor, a celor puternici, prin puterea banului; — dar fără suflet, fără conștiință, fără frică de D-zeu și de legi!

Sfidarea tuturor legilor morale, începând cu sfidarea puterii divine, este începutul și sfârșitul, pierzării noastre.

Flăcările și fumul capelei dela Argeș s'au topit.

Un moloz de schelete sumbre, marchează, pentru câteva zile, locul, unde, ca în timpurile păgânismului antic, se aduceau jertfele Zeilor ocrotitori!...

Adierile vântului de primăvară, au dus până departe în palate și bordee, mirosul de smirnă și tămâie, amestecat cu cel al jertfei omenești.

Poate acest semn din urmă, va aduce la realitate pe toți puternicii zilei.

Fie aceasta cât mai curând, ca să nu mergem... mai târziu la Capela din Costești și să strigăm CERULUI:

„SCULAȚI VOI, SĂ INTRĂM NOI"!

G. FĂCĂOARU
— Iași.

© BCU CLUJ

Din cooperaţia Ardeleană

Mişcarea cooperatistă şi în deosebi cea ardeleană, de care adesea ne-am ocupat, deşi aproape neglijată de instituţiile ei centrale din Bucureşti, încet şi sigur îşi continuă însă, progresul.

Insuficienţa îndrumării şi organizării rezultate din reducerea personalului de inspecţie şi control al Statului, s'a resimţit mult şi pentru ameliorarea consecinţelor, s'a întemeiat *„Tribuna Cooperaţiei Ardelene"* din Cluj, prima revistă din Ardeal, în acest gen, sub conducerea d-lui *dr. Victor Jinga*, profesor la Academia de înalte studii comerciale şi industriale din Cluj.

Unele rezultate frumoase obţinute în Ardeal de cooperaţia română după unire, deci relativ într'un timp scurt, au impus conducătorilor ei centrali o cunoaştere mai de aproape şi astfel în ziua de 12 Maiu a. c. cooperativa de producţie şi consum *„Bologana"* şi banca poplară *„Grădiştea"* din comuna *Bologa*, judeţul *Cluj*, au fost vizitate de dl. Secretar general *Gr. Mladenatz*, director general al Oficiului Naţional al Cooperaţiei Române, însoţit fiind de bătrânul şi cunoscutul cooperator *Gh. Dumitrescu-Bumbeşti*, consilier, *Ol. Enescu*, inspector general, *I. Naum*, director, *Gh. Vlădescu*, inspector, *Ilie Codreanu*, inspector şi *dr. Victor Jinga*, preşedintele Uniunei de control din Cluj.

Inalţii oaspeţi veniţi din vizita şcolii model de contabilitate şi educaţie cooperatistă din *Luduş-Turda*, de sub conducerea inimosului şi zelosului inspector *Gh. Ciurescu*, au rămas şi aici deplin mulţumiţi, aducând laude neobositului cooperator *Ion L. Potra*, harnicilor *Bologani* şi vechiului îndrumător şi animator, dl. inspector *Ilie Codreanu*, promiţând totodată şi un ajutor băneşc pentru terminarea bisericii de granit, zidită de cooperativă.

Cu această ocazie, casa *Vasilescu* din Bucureşti, angajată de Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române a filmat intreprinderile cooperativei *„Bologana"* spre a servi de exemplu în propaganda cooperatistă ce se va face şi cu ajutorul cinematografului şi spre a fi mai bine cunoscută şi în străinătate.

Conducătorii mişcării cooperatiste române s'au convins personal de cele ce noi de mult am adus la cunoştinţa cititorilor noştri, căror astfel le este bine cunoscută opera înfăptuită şi sperăm că acum vor da tot sprijinul cooperativei *„Bologana"* prin intervenirea de a i se deschide un credit suficient, la Banca Centrală Cooperativă şi înlăturarea intermediarului Haralambie Ionescu prin furnizarea directă a pietrii de pavaj, Municipiului Bucureşti.

Odată satisfăcute aceste vechi deziderate şi cu concursul animatorului oficial de altă dată, conducătorii mişcării cooperatiste vor avea ocazia de-a admira şi mai multe lucruri frumoase la viitoarea vizită ce vor face vrednicilor Moţi din Bologa.

COOPERATOR.

Pentru Ziarul «Unirea» dela Blaj

Motto: „Totuş de dragul adevărului, insistăm: este inexact că guvernul Maniu e, „inţesat de francmasoni".

„Unirea" No. 19—10, V, 1930.

In articolul întitulat: *„Un mic răspuns"*, publicat în ziarul „Unirea" din Blaj, găsesc afirmaţiunea din Motto.

Tot „De dragul adevărului", ca şi scriitorul articolului numit, mă simt dator să vin cu lămuririle ce urmează pentru a scoate la iveală, cu citate şi date culese din Buletinul *Anti-Judeo-Masonic*, ce apare în Bucureşti I str. Carol No. 9; că şi *„guvernul Maniu e înţesat de francmasoni"*.

La pag. 173 găsim pe „Ministrul de Interne, *Vaida-Voevod"*; pe Ministrul de Justiţie, *Voicu-Niţescu"* că sunt francmasoni.

La pag. 182 „Secretarul General al Presidenţiei Consiliului de Miniştri, *Mihail Vlahide*, e francmason, în aceiaş Loje cu comunistul *Costa-Foru"*.

Deocamdată atâta.

Dacă şi după cele comunicate mai sus, totuş mai *„insistaţi"* dlor dela „Unirea" asupra afirmaţiunii dvoastră că guvernul Maniu *„nu e înţesat de francmasoni"*, vă vom servi şi alte informaţiuni.

ŞT. PENEŞ.

Institutul de Surdomuţi-Cluj

In Institutul de Surdo-Muţi, al Statului, din Cluj, se primesc copii surdo-muţi apţi pentru instruire, dela vârsta de 7—11 ani. Cererile timbrate în regulă, însoţite de actul de naştere, se vor înainta Direcţiunii acelui Institut până la 15 Iunie a. c.

O bună carte de citit.

In numărul trecut al revistei noastre am recomandat cu căldură cartea nou apărută a talentatei scriitoare ardelene d-na Cornelia dr. Şotel, întitulată „LACRIMI ŞI SÂNGE".

Astăzi revenim, reproducând la acest loc cele câteva şire din fruntea cărţii, din cari va putea vedea oricine sufletul românesc al acestei scriitoare:

„In genunchi, cu inima la Dumnezeu şi cu gândul la întinsul infinit al cimitirului intelectualilor ucişi mişeleşte de jidani şi haimanalele bolşevice, închin această lucrare tuturor acelora, cari luptă contra prăpădului dela Răsărit, ce se întinde ca o ciumă şi peste această scumpă ţară, abia întregită prin râuri de lacrimi şi nesfârşite mări de sânge".

O nouă latură a acestei cărţi mai este şi aceea de a ne arăta cum jidanii propagă bolşevismul în mijlocul poporului, îndemnându-i la revolte, la nesupuneri şi la uciderea intelectualilor români, cari luptă cu trup şi suflet pentru binele şi salvarea din ghiarele sărăciei, a acestor fii ai nimănui.

După felul cum a fost comentată în o mare parte a presei ardelene această carte, nu ne îndoim că publicul cititor se va grăbi a o citi şi a sprijini astfel pe scriitorii cu idei naţionale. Cartea se găseşte de vânzare la autoare în Rodna, judeţul Năsăud şi se expediază cu ramburs.

Români!

Dacă voiţi să vă luminaţi asupra primejdiei franc-masonice, citiţi

„Buletinul ANTI-JUDEO-MASONIC"

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

© BCU CLUJ